

MANUSKRIPTER / MANUSCRIPTS

Elskogsleg (Holger-Madsen, August Blom, DK, 1914).
Nordisk Films Kompagni.

Ns 1065 (pdf: p. 2-39)

Det Danske Filminstitut
/ Danish Film Institute

THE CITY
MILL
K.F.E.

ELSKOVSLÆG.

(Liebeleie.)

Folkeskuespil i 5 Afdelinger af

ARTHUR SCHNITZLER.

19/3

(Elskovsleg.)

L I E B E L E I.

Folkeskuespil i fem Afdelinger

af

Arthur Schnitzler.

Personerne:

Weiring, Violinist ved et Forstadsteater
 Christine, hans Datter
 Mizzi Schlager, Modehandlerinde
 Fritz Lobheimer
 Theodor Kaiser, to unge Herrer
 Emil Schroll, Fabrikant ————— *Vi Rouss*
 Adele, hans Hustru
 Katharina Binder, Enke
 Venner af Lobheimer
 Venner af Schroll
 En Løge
 En Danselærer, En Pianist
 Unge Herrer, Borgerdøtre, Gæster hos Schrolls, Teater-
 arbejdere, Skuespillere, Skuespillerinder, Spadserende,
 Kelnere etc, etc.

1.

Danseskole i en Wiener Forstad.

En langagtig Sal. Smalle Vinduer med Blondegardiner. Bænke langsmed Væggene. Ved Klaveret en Pianist. Danselæreren, en høj og mager, ældre Herre. Mange forskelligartede Mennesker. Forstadskavallerer, Faders Sønner, generte Kontorister, Butiksdamer, en ung Pige af Bourgeoisiet med sin Moder, en ældre Levemand. Danselæreren arrangerer en Quadrille. Medens denne Quadrille dances, træder Fritz og Theodor ind. Fritz ser noget melankolsk ud, Theodor gør ham opmærksom paa, hvor fornøjeligt det Hele gaar for sig. Theodor hilser bekendt paa to unge Forstadsherrer, de føler sig aabenbart smigrede. Theodor faar Øje paa Mizzi og Christine, der sidder paa en af Bænkene og passierer med en ung Mand. Under Pausen bliver Pianisten træt siddende ved Klaveret. Af og til drikker han af et Glas. Danselæreren beordrer en Vals. Dansen begynder. Theodor gaar hen til Mizzi og hilser bekendt paa hende. Hun præsenterer sin Veninde for ham. Veninden, Christine er stille og tilbageholdende, og Mizzi gør saa smaat Nar af, at hun ikke vil danse. Hun forsøger paa at overtale hende, Theodor opfordrer hende ogsaa ivrigt til det. Hun giver efter, og Theodor danser en Tur med hende. Fritz har staaet ved Klaveret og set til.

Theodor præsenterer Christine for sin Ven. De begynder at passiare sammen. Theodor opfordrer dem til at danse med hinanden engang. De danser. Imidlertid har de andre stadig danset. Mizzi danser med flere forskellige Herrer. Valsen er forbi. De to Par: Theodor med Mizzi, Fritz med Christine slutter sig sammen og passiarer. Theodor foreslaar, at de skal følges ad alle fire og spise til Aften sammen. Christine betænker sig, Mizzi forsøger at overtale hende, hun giver Theodor et Vink om at han skal gaa foran med sin Ven. De to unge Herrer gaar forud, og nu overtaler Mizzi den tøvende Christine. De gaar begge ud, medens en ny Dans begynder.

2.

Trappen til det Forstadshus i hvilket Danse-
skolen afholdes.

De to unge Herrer venter paa en Trappeafsats paa de to unge Piger. De kommer straks efter, bliver modtaget med Glæde, og Indbydelsen fra før gentages.

3.

Paa Gaden.

De to Par spadserer henad de oplyste Gader. Eventuelt kan det være Regnvejr. De standser foran en beskedent udseende Restaurant. Christine vil ikke gaa med ind. Det er allerede blevet sent. Ingen Overtalelser hjælper. Hun

gaar; Fritz kysser hendes Haand, hun besvarer hans og Theodores Hilsen med et meget venligt Blik. De andre tre bliver staaende lidt endnu. Heller ikke Fritz vil med ind i Restauranten. Han siger, han har Hovedpine. Theodor og Mizzi gaar ind i Restauranten. Fritz bliver staaende endnu et Øjeblik som i dybe Tanker, saa gaar han bort i modsat Retning af den Vej, Christine er gaaet.

3 a.

En fornem Gade.

Fritz kører op foran et Hus i Gaden i en Droske eller eventuelt et Automobil. Han stiger ud, betaler Drosken, gaar ind ad Porten.

4.

Et elegant Forværelse.

En Tjener lukker Døren op. Fritz træder ind. Fritz spørger, om Herskabet er hjemme, ser paa det forskellige Overtøj, der hænger paa Væggen, venter endnu lidt, saa tager han sit Overtøj af, og gaar ind i Salonen.

5.

Salon.

Et lille Selskab. Emil Schroll, Herren i Huset, er en høj, elegant Mand, han ser noget brutal ud; han konverserer i Øjeblikket en Dame. Fruen i Huset, Adele, er ung og smuk. Hun konverseres af to Herrer, en ældre elegant civil Herre og en Officer. Ved et af Bordene

Ved et af Bordene er der et Whistparti; en ældre Herre, to noget yngre og en midaldrende Dame.

I en Vinduesfordybning staar endnu et Par og taler sammen.

Fritz træder ind. Man lægger ikke straks Mærke til ham. Han lader til at være forstæmt over at finde Adele i saa livlig Underholdning. Adele faar Øje paa ham, hendes Øjne straaler, hun bliver siddende, nikker til ham. Han træder nærmere, hilser først paa hende, og rækker saa begge Herrerne Haanden. For den ene af dem bliver han først nu præsenteret; saa gaar han hen til Herren i Huset, der allerede i Smug har holdt Øje med ham. Han hilser paa ham. Emil trykker hjerteligt Fritz' Haand, spørger hvorledes han har det, og lægger venkabeligt Haanden paa hans Skulder. Fritz hilser flygtigt paa de andre Gæster, han bliver staaende lidt ved Whistbordet, som om Spillet interesserede ham. Den ene af de Herrer, der sad og talte med Adele, anbefaler sig Bevægelse i Selskabet. Grupperne opløser sig. Adele træder hen til Fritz. De sætter sig sammen ved et lille Bord, der staar i Forgrunden. Ligegyldig Konversation. De føler, at man

at man iagttager dem. Husets Herre viser Officeren og andre nye Billeder, der hænger paa Væggen. Saa gaar han med dem ind i det næste Værelse. Fritz og Adele, der nu er ubemærkede, taler livligere med hinanden. Han tager hendes Haand og kysser den. Hun beroliger ham og siger, at hun endnu elsker ham, og at alle andre er hende ligegyldige. Snart efter kommer Emil ind igen med Officeren. Han kaster et mistroisk Blik paa de to ved Bordet, men smiler straks igen, da han mærker, at hans Kone betragter ham. Whistpartiet opløser sig. Da Værten træder ind igen, kysser Fritz naturligt Adeles Haand. Saa giver han Husets Herre Haanden. Emil er igen meget hjertelig, og ledsager sin Gæst ud. Den unge Frue bliver tilbage i Stuen, hun giver sig noget at bestille rundt omkring i Værelset. Emil kommer igen ind. Adele smiler til ham. Han træder nærmere hen til hende. Han siger god Nat til hende, vil omfavne hende. Hun afværger det, og undskylder sig med, at hun er træt. Hun rækker ham venskabeligt Haanden, klapper ham paa Kinden, nikker til ham og forlader Værelset. Saasnart hun er borte forandres Emils Ansigt. Han nikker: "Nu ved jeg, hvad jeg har at rette mig efter!" (Ingen truende Gestus).

Ved Sceneindgangen til et Forstadsteater.

Teaterarbejdere, Skuespillere og Skuespillerinder, der gaar ind i Teatret. Forbikørende Vogne. Eventuelt ser man ogsaa Hovedindgangen til Teatret, med den dertil hørende Færdsel. Christine kommer i fortrolig, hjertelig Samtale med sin Fader. De har hinanden under Armen. Han har sin Violinkasse i Haanden. Faderen har langt, graat Haar, han er glatbarberet og bærer en stor, bredskygget Kunstnerhat, De bliver begge staaende ved Sceneindgangen. Han ser paa sit Ur, bemærker at det allerede er sent og tager Afsked med sin Datter. Han kysser hende paa Panden og gaar ind i Teatret. Christine gaar bort. Da hun har gaaet nogle Skridt, møder hun Fritz, han kommer med sin Teaterkikkert og vil gaa ind i Teatret. Først kender han hende slet ikke, saa gaar det op for ham, hvem det er. Han giver hende Haanden, de passiarer og ler. Endelig viser hun paa Teatret og gør ham opmærksom paa, at det er sent, og at Forestillingen straks begynder. Han bryder sig ikke om at gaa derind, Vejret er saa godt, og han foreslaar, at de gaar en lille Tur.

5.

Fritz og Christine spadserer gennem en hel Del forskellige Gader til de kommer til en lille Park.

Smaaborgerligt Publikum. Paa Bænkene sidder forskellige Mennesker; Pensionister, Mødre med deres Børn etc. Der er en rund Plads, hvor Børn løber og leger og spiller Bold, der er ikke overfyldt med Mennesker. Fritz og Christine tager Plads paa en Bænk, de taler med hinanden, han tager hendes Haand, hun lader ham beholde den lidt; han kysser hendes Haand, ikke heftigt, hun trækker sig stille tilbage fra ham, rejser sig op, ryster paa Hovedet; ogsaa Fritz rejser sig. De gaar begge bort. De spadserer nu igen igennem forskellige Gader. Man ser paa Gadefærdslen, at det nu er Aften. Unge Piger kommer fra deres Forretning etc. Endelig kommer de til den beskeden Gade, i hvilken Christine bor.

8.

Foran Porten til det Hus, i hvilket Christine bor.

Værtinden staar og taler med en Nabokone. Man ser Folk gaa ud og ind af Huset. Fritz og Christine kommer spadserende. Saa siger Christine: -Her bor jeg! Værtinden og Naboersken gør store Øjne. De hilser venligt paa Christine og nikker fortroligt til hende. Hun hilser forlegent igen. Hun bliver kun et lille Øjeblik staaende med Fritz, saa rækker hun ham Haanden, han vil kysse den, men hun trækker den til sig.

Saa gaar hun ind ad Porten. Værtinden og Naboersken ser efter hende. Fritz ser paa sit Ur, og skynder sig hurtigt bort. Værtinden og Naboersken begynder at sladre. Eventuelt kan en tredje Person komme til og blive underrettet om det passerede.

9.

Loge i Teatret.

Emile og Adele sidder i Logen, de ses bagfra. Fra Logen ser man ud over Teatret. Man er lige ved Slutningen af en Akt. (Anden Akt af Flagermusen. Finale)

Efter kort TidsForløb falder Tæppet. Emil og Adele applauderer. Saa rejser Emil sig og studerer Programmet. Adele ser sig om i Teatret igennem sin Kikkert. Logedøren aabnes. Adele ser sig ivrigt om, men det er kun en Kelner, der bringer en Bakke med Forfriskninger, han gaar straks ud igen. Adele tager et Stykke Konfekt ud af sin Bonbonnière, hun byder ogsaa sin Mand. Han tager ligeledes et Stykke og takker overdrevent elskværdigt. Saa studerer han videre i Programmet, men hvert Øjeblik ser han sig omkring i Teatret. Igen aabner Logedøren sig. Fritz træder ind. Emil trykker hjerteligt hans Haand. Adele udtaler sin Forundring over, at han kommer saa sent.

Emil smaadriller ham: - Ja vi kan jo nok tænke os hvad der har opholdt Dem. Ogsaa Adele truer spøgende ad ham. Nu gaar Tæppet op igen; det er tredje Akt af Flagermusen (Scenen med Frøen etc.) Emil sætter sig foran i Logen, og ser ivrigt op paa Scenen. Adele tager ogsaa sin Kikkert; Fritz sætter sig paa Banken lige bag ved hende. Hun vender sig om mod ham. Deres Øjne brænder sig fast i hinanden. Hun ser betdyningsfuldt paa ham og viser hen imod sin Maand; de maa være meget forsigtige. Men Emil lader imidlertid til kun at have Tanke for, hvad der foregaar paa Scenen. Fritz bøjer sig ned over Adele og kysser hendes Nakke. Hun farer sammen, saaledes at hendes Mand bliver opmærksom paa det og spørger hende, hvad der er i Vejen. Hun ryster paa Hovedet, og de ser nu igen alle paa Scenen.

10.

Trappen eller Teatrets Foyer.

Fritz kommer med Emil og Adele. Stykker er forbi. Publikum strømmer ud.

11.

Foran Teatret.

Vogne kører op for Døren. Adele og Emil vil køre, de opfordrer Fritz til at køre med dem. Fritz siger Tak. I det Øjeblik han vil staa op i Vognen, kommer Weiring med Christine, der overrasket bliver staaende. Weiring mærker det ikke.

12.

Først da han har gaaet nogle Skridt, vender han sig om. Han ser Christine staa og stirre efter den bortkørende Vogn og kalder paa hende. Hun smiler og kommer hen til ham. Begge gaar bort sammen.

12.

En fornem Hotelrestaurant.

Ved Bordene sidder Publikum, Kelnerne betjener dem. Emil, Adele og Fritz sidder ved et Bord og souperer. Emil kalder paa Kelneren og betaler sin Regning. Imidlertid betragter han skarpt sin Hustru, der taler meget livligt med Fritz. Han rejser sig, de to andre bemærker det først slet ikke. Endelig føler Fritz Emils Blik hvile paa sig. Han rejser sig, ligeledes Adele. Alle forlader Restauranten.

12a.

Foran Restauranten.

Vognen kører op for Døren. Emil og Adele gaar op i Vognen. Fritz kysser Adeles Haand, og Vognen kører bort. Fritz bliver staaende lidt endnu, og gaar saa bort.

Tredje Afdeling.

13.

Fritz' Værelse.

(En elegant Ungkarlelejlighed).

Fritz sidder ved sit Skrivebord og læser. Han lægger Bogen bort og sidder stille og ser hen for sig. Han rejser sig op og giver sig til at gaa frem og tilbage i Værelset. Han lader til at være noget urolig og forstemt. Teodor kommer ind. Han har Overfrakke paa. De hilser paa hinanden. Teodor opfordrer Fritz til at gaa med ham ud. Fritz gør først en Del Indvendinger, men Theodor bliver ved at trænge ind paa ham, han siger, at de bliver ventede. Fritz gør sig i Stand til at gaa med. Begge gaar bort.

13 a.

Gadehjørne i Forstaden.

Fritz og Theodor kommer gaaende. De staar lidt og venter. Fritz er endnu stadig i daarligt Humør. Theodor forsøger paa at opmuntre ham. Endelig kommer Christine og Mizzi. Man hilser paa hinanden. De staar lidt og taler sammen, saa vinker Theodor ad en Droske, den holder stille. Selskabet stiger ind, og Vognen kører bort med dem.

14.

Vognen kører gennem Gaderne i Forstaden ud paa Landet ind gennem en Skov.

15.

Haverestaurant i Skoven.

Skovparti ved en Bæk. Christine, Mizzi, Theo-

dor og Fritz sidder og spiser.

16.

Eng. Skov.

Forskellige Spadserende kommer gaaende hen over Engen. Flere Familier, der er paa Udflugt, kommer forbi med deres Madkurve. Christine og Mizzi ligger i Græsset. Fritz og Theodor ved Siden af dem. Theodor er meget intim overfor Mizzi. Christine er stadig tilbageholdende. Fritz tager hendes Haand, hun lader ham beholde den, han kysser den. Theodor og Mizzi lister sig bort. Fritz og Christine bliver alene tilbage. Christine mærker først ikke, at de andre er forsvundne. Endelig bliver hun opmærksom paa det, men hun lader sig snart berolige. Det bliver mærkere. Fritz bliver mere og mere kærlig. Han lægger sin Arm om hende og drager hende nærmere og nærmere til sig. Til sidst kysser han hende, og hun ladet det roligt ske.

4. Afdeling.

17.

Fritz' Værelse.

Fritz staar og læner sig op til Skrivebordet. Adele er i Begreb med at sige Farvel til ham. De omfavner hinanden. Han vil holde hende til-

bage lidt endnu, men hun siger, at hun er nødt til at gaa. Alligevel sætter hun sig dog igen nogle Minutter hen til ham paa Divanen. Saa rejser hun sig igen, tager sin Hat paa og sætter den fast foran Spejlet. Imidlertid er Fritz gaaet hen til Vinduet. Tankeløst ser han ud paa Gaden, men pludselig farer han sammen.

17 a.

Gade. Fritz' Hus.

I Porten lige overfor staar Emil; han ser sig forsigtigt om. Fritz kommer til Syne ved Vinduet i sin Lejlighed. Emil kaster lige et Blik derop, saa forsvinder han straks igen i Porten.

17 b.

Fritz' Værelse.

Adele har bemærket Fritz' Bevægelse. Hun forstaar, at noget ikke er, som det skulde være. Hun vil gaa hen til ham. Han ryster paa Hovedet, hun bliver staaende midt i Værelset, Fritz træder igen hen til Vinduet. Nu er der ingen at se der nede. Han stryger sig over Panden. Han maa vel have taget fejl. Pludselig gaar det op for Adele, hvad der er i Vejen. - Du tror, at han passer paa os? Det er forfarligt! Fritz forsøger at berolige hende. Hun gaar ophidset frem og tilbage i Værelset. Han

Han beder hende om at vente lidt, saa gaar han hurtigt ud i Entréen, og kommer tilbage med Hat og Frakke. Han vil haa ned og se efter, men hun maa imens blive siddende ganske stille. Fritz forlader Værelset.

17 c.

Paa Gaden.

Emil kommer ud af Porten med opsmøget Frakkekrave. Han gaar hurtigt ned ad Gaden til et Hjørne. Lige om Hjørnet i den anden Gade staar et Automobil. Han gaar ind i Automobillet, der imidlertid ikke kører bort.

Fritz kommer ud af sin Port, bliver staaende lidt, ser sig omkring til alle Sider, saa tænder han sig en Cigaret og spadserer langsomt videre. Han kaster et tilsyneladende ligegyldigt Blik ind i den Port, hvor han før troede at se Emil. Saa gaar han videre, ser ogsaa ind i den næste Port, gaar over paa den anden Side af Gaden, og saa tilbage igen; han ryster paa Hovedet. Han har aabenbart dog taget fejl. Saa gaar han tilbage igen til sit eget Hus.

17 d.

Fritz' Værelse.

Adele staar først lidt ganske stille uden at røre sig, saa lister hun sig hen til Vinduet, og ser forsigtigt ud. Hun gaar igen tilbage i Værelset, frem og tilbage paa Gulvet, lister sig igen hen til Vinduet, stadig forsigtigt, for ik-

ke at blive set nede fra.

Fritz kommer meget oprømt tilbage. Han ler af deres Angstelse, der er ingen der nede. De har taget fejl. Adele lader sig ikke lige straks berolige. Fritz klapper smilende hendes Kind og Pande. Hun tøver endnu stadig, saa ser hun paa Uret, nu maa hun absolut af Sted. Hun trækker Sløret ned for Ansigtet, omfavner Fritz endnu engang, saa kærligt som om det var en Afsked for evig. Han beroliger hende. Da han vil følge hende ud, beder hun ham om at blive, hun trykker ham ned paa en Stol og gaar saa hurtigt bort. Fritz bliver siddende stille lidt, hans Ansigt bliver igen alvorligt. Han gaar hen til Vinduet; i Skuul bag Gardinet ser han ned paa Gaden. Han faar Øje paa Adele og følger hende med Øjnene. Alt lader sig til at være i Orden. Han aander lettet og gaar bort fra Vinduet.

17 e.

Gaden.

Adele kommer langsomt og usikkert ud af Porten. Hun er tæt tilsløret. Hun gaar meget hurtigt. I Nærheden af Gadehjørnet møder hun Theodor, der ikke kender hende. Han bliver opmærksom paa den smukke Skikkelse. Han bliver staaende, nikker tilfreds, ser paa Uret, som om han overvejer, om han har Tid. Saa ryster han paa Hovedet og gaar bort i Retning af Fritz' Hus. Et Øjeblik efter gaar han ind.

Et Øjeblik efter gaar han ind ad Porten. Imidlertid er Emil igen gaaet ud af Automobilen. Han bliver staaende lidt uden at kunne beslutte sig til, hvad han skal gøre, saa gaar han hurtigt hen imod Fritz' Hus. Han ser Theodor gaa ind ad Porten. Han bliver igen staaende lidt. I hans Ansigt er der et Udtryk af den dybeste Alvor og Beslutsomhed. Ingen heftige Bevægelser maa forekomme. Han gaar videre forbi Fritz' Hus og fortsætter i modsat Retning, staar igen stille og overvejer, saa ser man, at han har fattet en Beslutning. Han gør en truende Gestus hen imod Fritz' Hus, som om han vilde sige: - Du undgaar mig ikke! Saa stiger han ind i en forbikørende Vogn og kører bort i samme Retning, som hans Hustru er gaaet.

17 f.

Fritz' Værelse.

Fritz sætter sig ved sit Skrivebord, tager en Bog, læser lidt, lægger den igen utaalmodigt fra sig. Saa rejser han sig, lytter, det har ringet derude. Han skynder sig ud og kommer straks igen tilbage med Theodor. Theodor er i udmærket Humør. Han spørger Fritz om hans Befindende. Han mærker sin Vens Forstemthed, han spørger ham om Grunden til det; han kan nok tænke, hvad det drejer sig om.

Han truer smilende ad ham og taler venskabeligt og hjerteligt med ham. Men Fritz falder igen i dybe Tanker. Theodor trænger nu ind paa ham for at faa et vide, hvad det egentlig er, der tynger paa ham. Fritz fortæller ham om hele sin Bekymring og Engstelse. Han fører ham med hen til Vinduet og viser ned paa Gaden. Han fortæller ham, hvorledes det den samme Eftermiddag var forekommet ham, som om nogen stod og belurede dem fra Porten paa den anden Side af Gaden. Men det er jo muligt, at det kunde have været Indbildninger. Theodor beroliger ham paa det bedste. Det ringer paa Døren. Fritz farer forskrækket sammen. Theodor gaar selv ud og lukker op, og kommer igen ind med Mizzi der bærer nogle Smaapakker. De hilser hjerteligt paa hinanden. Mizzi tager sin Hat og Trøje af, ser sig omkring i Værelset og lægger de medbragte Pakker fra sig paa Anretterbordet. Saa gaar hun hen til Spejlet og ordner sit Haar. Hun faar fat i et Album, sætter sig og blader i det, Hun finder nogle Fotografier af Fritz, bl. a. et i Uniform. (Naa, saa De er Officer!) Det ringer igen. Fritz gaar ud og lukker op; da han har forladt Værelset, omfavner Theodor og Mizzi hinanden.

Fritz kommer ind igen med Christine. Christine har bragt Blomster med til ham. Fritz tager

med Glæde imod dem, kysser Christines Haand og hjælper hende med at tage Overtøjet af. Han sætter Blomsterne i Vaser, og udtrykker sin Glæde over at hun er kommen for at besøge ham. De sætter sig sammen paa Divanen og taler kærligt med hinanden.

Imidlertid er Theodor og Mizzi travlt beskæftigede med at dække Bord; det hele gaar med stor Fornøjelse. Af og til henvender Theodor og Mizzi sig til Fritz med Spørgsmaal om, hvor de kan finde et og andet, som de har Brug for. Christine kommer med Bebrejdelser til Fritz, fordi det er saa længe siden, hun har set ham. Hun siger, at hun tvivler om hans Kærlighed. Han beroliger hende, og hun vil gerne lade sig berolige. Mizzi tager Blomsterne ud af Vaserne, staar op paa en Stol og lader dem falde ned over det smukt dækkede Bord. Fritz og Christine vender sig om imod hende. Theodor viser med Stolthed paa det festligt dækkede Bord. Mizzi kalder nu Christine hen til sig, for at hun kan være hende behjælpelig med at sætte Fadene paa Bordet. Mizzi tænder Spiritusflammen under Kaffemaskinen. Theodor strækker sig paa Divanen og føler sig særdeles vel til pas. Fritz staar ved Siden af ham og taler med ham, mens han følger de unge Piger med Øjnene. Saa snart Bordet er færdigt, beder Mizzi dem om at

tage Plads. Theodor rejser sig, byder hende Armen. Fritz byder Christine Armen. De gaar nu til Bords, alle tager Plads. En Flaske Vin staar paa Bordet, den er endnu ikke trukket op. Theodor tager en Proptrækker frem fra Bufeten, trækker Flasken op, skænker i de fire Glas, medens han gaar omkring Bordet fra den ene til den anden og ved hvert Glas nævner Vinsortens Navn. Saa sætter han sig, slaar paa sit Glas, rejser sig igen og begynder at holde en Tale. Fritz afbryder ham ved at stikke Gafflen med Mad i Munden paa ham. Saa spiser de alle videre. Theodor rejser sig igen og henter endnu en Flaske Vin fra Buffeten; "Denne er en særdeles fin Vin", siger han, trækker Flasken op og skænker rundt med samme Omstændelighed som før. Saa faar han de andre til at rejse sig. Hver har sit Glas i Haanden: Theodor drikker Dus med Christine, Fritz med Mizzi. (Dette Billede fremhæves, dog uden særlig Forstørrelse). Derefter kysser de hinanden, som det hører sig til, Christine dog først efter adskillige Indvendinger. Mizzi er blevet meget varm. Kaffe-maskinen er ved at koge over. Alle løber til for at slukke den. De gaar igen tilbage i Værelset. Theodor opfordrer Fritz til at sætte sig ved Klaveret og spille en Dans. Mizzi og Christine slutter sig til Theodor og beder ham ogsaa om at spille. Fritz sætter sig ved

Klaveret og begynder at spille. Theodor bukker først for Christine og danser nogle Gange

rundt med hende, saa danser han med Mizzi.

Imidlertid sætter Christine sig hen til Fritz.

Pludselig holder Fritz op med at spille.

17 g.

Fritz' Entrédør.

Emil kommer op ad Trappen. Han ringer paa.

17 h.

Fritz' Værelse.

Theodor er forbavset over Fritz' Afbrydelse og opfordrer ham til at fortsætte. Fritz spørger, om han da ikke har hørt, at det ringede. Theodor finder, at det er ganske ligegyldigt. De der staar uden for vil nok gaa bort igen, naar der ikke bliver lukket op. Efter nogen Betænkning begynder Fritz igen at spille.

17 i.

Entrédøren.

Emil ringer igen.

17 k.

Fritz' Værelse.

Fritz hører igen, at det ringer og holder op med at spille. Theodor bliver ^{argvænlig} men Fritz rejser sig og forlader Værelset. Christine vender sig spørgende til Theodor. Theodor trækker paa Skuldrene. Mizzi gaar hen og klimprer paa Klaveret. Theodor siger, at hun skal lade være.

Fritz kommer ind igen, han gør Undskyldninger, fordi han er nødt til at modtage en Besøgende. Han fører begge de unge Piger ind i Sideværelset. Theodor bliver staaende ved Døren og spørger Fritz, hvem det er. Fritz svarer: "Det er ham!" Theodor bliver forskrækket og formæner ham til at være forsigtig. Han gaar ind i Sideværelset til de to unge Piger. Fritz staar et Øjeblik alene, ser mørkt hen for sig, saa tager han sigsammen med et Ryk, gaar ud og kommer straks efter tilbage igen med Emil. Emil er i Overfrakke, holder Hatten i Haanden. Emil: "Jeg beklager meget at maatte forstyrre Dem". Fritz: "Paa ingen Maade!" Emil: "Jeg ser dog, at jeg har forstyrret Dem!" Han viser paa Damernes Hatte etc. Fritz smiler og byder Emil en Stol. Emil tager Plads. Emil sætter sig. Straks efter sætter Fritz sig lige overfor ham. Kort Pause. Fritz: "Hvad skylder jeg Æren af Deres Besøg?" Emil tager et sammenkrøllet Brev frem af sin Frakkelomme og rækker det til Fritz. "Er dette Brev ikke fra Dem?" Fritz tager det i Haanden og ryster paa Hovedet "Jeg kender ikke denne Skrift. Det Brev er ikke fra mig." Herren rejser sig pludselig op. "Jo" siger han, "Det er fra Dem". Ogsaa Fritz rejser sig. Emil hæver trælende Armen. Fritz gør en afværgende

Bevægelse, uden dog at vige tilbage. Herren gaar to Gange frem og tilbage i Værelset, saa tager han pludselig en sammenbunden Pakke Breve frem af Brystlommen i sin Overfrakke, kaster den hen ad Skrivebordet, og opfordrer Fritz til at give ham Adeles Breve tilbage. Fritz siger "Nej!" Han træder hen foran Emil og spørger: - Hvad ønsker De ellers af mig? Emil faar et nyt Anfald af Raseri, han gaar truende hen til Fritz, der energisk viser ham tilbage og siger: - Jeg staar til Deres Disposition. Emil nikker kort, vender sig om for at gaa. Fritz vil følge ham til Døren. Men ved Døren viser Emil ham med en Haandbevægelse tilbage og gaar. Først staar Fritz ganske stille uden at røre sig, saa gaar han hen til Vinduet og følger med Blikket Emil, saa igen tilbage i Værelset, hen til Døren, kalder paa Theodor. Theodor kommer ind og spørger uroligt, hvad der er paa Færde. Fritz svarer: - Han ved alt. Theodor betvivler det, men Fritz tager Brevpakken frem og viser den til Theodor. Denne ryster betænkelig paa Hovedet. Fritz sætter sig ved Skrivebordet og laaser Pakken inde i en Skuffe. Theodor gaar hen til ham, lægger Hænderne paa hans Skuldre og siger trøstende - Det gaar nok, skal Du se. Fritz.

Fritz griber begge hans Hænder: - Tak, min Ven, men hvad gør vi med begge Pigebørnene derinde?

Theodor: -Bryd dig bare ikke om dem, det er jo lige meget. Fritz beder Theodor om endnu i Dag at opsøge hans Venner for at aftale Betingelserne for Duellen med dem. Theodor svarer: -Du kan stole paa mig. Fritz trykker hans Haand. Saa skynder han sig hen ti Døren og kalder Damerne ind. Christine spørger bekymret, hvad der dog har været i Vejen. Fritz tager hende spøgende under Hagen og siger:

-Man maa ikke lige straks være saa nysgerrig.

Mizzi siger: - Lad ham blot være, han vil bare gøre sig vigtig. Det er nu ved at blive mørkt. Fritz gaar hen til Klaveret. Christine sætter sig hos ham. Mizzi lægger sig paa Divanen. Theodor henter sig en Cigar fra Bufeten, tænder den og begynder at ryge. Christine lægger Hovedet ned mod Klaveret. Fritz stryger hende over Haaret. (Dette Billede maa fremhæves, dog uden nogen betydelig Forstøtrelse). Theodor vinker Fritz hen til sig. Fritz rejser sig og vinker Fritz hen til ham. Theodor raader ham til at sende Damerne bort og lægge sig til at sove. De drikker Kaffe. Mizzi- der har sovet fast, vil ogsaa have en Kop Kaffe. Fritz bringer hende en Kop. Saa siger Theodor: Nu er det Tid at gaa hjem. Han gaar ud og kommer tilbage med Frakke

med Frakke paa og sin Hat i Haanden. Christine rejser sig op og gaar hen til Vinduet, som hun lukker op. Fritz gaar hen til hende. Hun ser paa ham med et bange, spørgende Blik og lægger begge Arme om hans Hals. Han beroliger hende. Mizzi lægger Resten af Kagen i et Stykke Papir. Almindelig Sigen Farvel. Fritz følger sine Gæster ud, tænder Lys i Forværelset, aabner Entrédøren, man ser ud paa Trappen. Gæsterne gaar ud af Døren. Fritz kommer ind i sit Værelse igen med Lyset. Han stiller det paa Skrivebordet og gaar hen til det aabne Vindue.

17 l.

Gade.

Theodor, Mizzi og Christine kommer ud af Fritz' Gadedør. Fritz viser sig ved Vinduet oppe i Lejligheden. De vinker til ham nede fra og gaar saa videre. De vender sig endnu nogle Gange om og ser efter Fritz og vinker hver Gang op til ham. Endelig forsvinder de.

17 m.

Fritz' Værelse.

Fritz gaar bort fra Vinduet og tilbage i Værelset. Han sætter sig ved Skrivebordet og støtter Hovedet i Hænderne.

Fjerde Afdeling.

18.

Fjerde Afdeling.

18.

En Restaurant.

Theodor og en Ven (Freiwilliger). Ligeover for dem sidder to andre Herrer, den ene en Officer i østrigsk Uniform. Man aftaler Betingelserne for Duellen. Emils to Sekundanter rejser sig først, og tager meget formelt Afsked med de to andre. Theodor og hans Ven bliver siddende lidt endnu, saa kalder de paa Kellneren, betaler deres Regning og forlader hurtigt og alvorligt Lokalet.

19.

Christines Værelse.

Et tarveligt, borgerligt Værelse.

Fra Hjørnevinduet er der Udsigt over Tage og Høje. Der er Seng i en Alkove med Gardin for. Paa Kakkellovnen staar en Buste af Schubert. En lille Etager med Bøger, Bord, Lænestol og Kommode med Spejl over.

Christine staar foran Spejlet og sætter sin Hat til Rette. Naboersken, Fru Binder kommer ind, hun beundrer Christines smukke Kjole. Hun siger, at Christine endelig ikke maa lade sig forstyrre, hun véd jo nok... osv. Christine bliver ærgerlig. Christines Fader kommer ind med en Gren Syrener, som han giver sin Datter. Christine gaar.

Weiring ser først forbavset efter hende, saa vender han sig om til Fru Binder. Naboersken sætter sig ved Bordet med Weiring. De begynder at tale sammen.

20.

En lille Have udenfor Byen.

Legende Børn. Spadserende. Christine gaar frem og tilbage, sætter sig saa paa en Bænk. Først læser hun lidt i en Bog, hun har bragt med, saa begynder hun at blive urolig. Hun ser paa Uret. Saa begynder hun igen at gaa frem og tilbage i stærkere og stærkere Bevægelse, dog ikke altfor ophidset. Endelig forlader hun Haven.

21.

Christines Værelse.

Weiring og Naboersken sidder endnu ved Bordet og taler sammen. Mizzi kommer ind. Weiring rejser sig for at hilse paa hende. Hun spørger efter Christine. Naboersken beundrer Mizzis smukke Hat. Den gamle Weiring tager Tøjet paa for at gaa ud. Han tager sin Violinkasse i Haanden. Lige som han vil gaa ud ad Døren, kommer Christine ind. Hun ser noget bleg og forstyrret ud. Paa Weirings Spørgsmaal svarer hun, at hun har Hovedpine. Han kysser hende paa Panden og gaar saa bort sammen med Naboersken.

Mizzi og Christine er nu alene. Mizzi spørger: -Hvad er der dog i Vejen med dig Christine? og Christine svarer: -Han er ikke kommen! Mizzi sætter sig hen til hende og forsøger at tale hende til Fornuft: -Hvad vil du dog bryde dig om det? spørger hun, - saadanne Sager maa man ikke tage sig saa nær. -Ja, men jeg elsker ham, siger Christine. Mizzi: Den Slags maa man ikke tage saa alvorligt. Christine bliver kun mere og mere ophidset. Endelig rejser hun sig og siger, at hun hellere vil være alene. Mizzi trækker paa Skuldrene og siger: -som du vil. Endnu førend hun er kommen ud af Døren, træder Fritz ind. Christine styrter hen imod ham og falder ham om Halsen. Mizzi gaar. Fritz taler beroligende til Christine. Han klapper hendes Haar og Kinder, sætter sig hen til Bordet med hende. Han ser sig omkring i Værelset, gaar hen til Vinduet og ser ud, saa gaar han omkring i Værelset, betragter Billederne paa Væggene, Bøgerne, Schubert Busten. Endelig sætter han sig paa en Stol ved Karnapvinduet. Christine sætter sig ved hans Fødder, han lægger Hænderne paa hendes Hoved. Christine er igen lykkelig og beroliget. Pludselig træder Theodor ind. Christine bliver forskrækket. Fritz gaar hen imod ham. Theodor lader som ingenting, han siger, at han blot vilde hente Fritz, da de jo i Morgen skal rejse bort. Christine hører

paa ham med Mistre. Theodor tager en Cigaret frem, han har glemt sine Tændstikker, og beder Christine om at give ham nogle. Medens hun skynder sig ind i Sideværelset for at hente nogle til ham, siger Theodor til Fritz: -Det er der ikke Tid til nu. Kom nu med mig, saa du kan faa dig udhvilet og være frisk til i Morgen tidlig. Fritz svarer: - Her er Lykken, her føler jeg mig vel til Mode. Det er Christine, som jeg elsker. Christine kommer ind og giver Theodor Ild. Saa siger Theodor: -Nu er det Tid at sige Farvel, kom nu Fritz. Fritz giver Christine Haanden. Christine ser bekymret, ja næsten angst ud. Fritz smiler til hende. Fritz og Christine omfavner hinanden. Fritz og Theodor gaar. Christine bliver staaende lidt, saa løber hun hen til Døren og kalder Fritz tilbage. Han kommer tilbage, omfavner hende endnu engang og gaar. Hun staar og ser efter ham.

22.

Fritz' Værelse.

Fritz er ved at forsegle et Brev, han laaser sine Skrivebordsskuffer af og gaar saa frem og tilbage i Værelset. Theodor kommer ind med den anden Sekundant, Lenski. De hilser paa hinanden. Theodor spørger Fritz, om han er parat. Fritz svarer ja. Lenski spørger: - Har du spist Frokost?

Frokost. Fritz: - Det behøves ikke! Theodor og Lenski holder paa, at han absolut skal spise Frokost. Theodor laver The. Alt Tilbehør finder han staaende parat paa et lille Bord. Theodor skænker The, Fritz drikker den. Theodor rækker ham en lille Eske med Kiks. Lenski tænder sig en Cigaret. Fritz siger: "Jeg er færdig". Alle tre forlader Værelset.

23.

Kørsel. De kører igennem de morgentomme Gader. Kun Bagerdrengene etc. er at se. Fritz, Theodor og Lenski kører den samme Vej, som de for faa Dage siden kørte med Christine og Mizzi.

24.

Ankomst. Landevej nedenfor samme Eng som paa Billedet 16.

Vognen sendes bort. De tre Herrer gaar over Engen henimod Skoven.

25.

De tre Herrer gaar ad en Skovvej gennem Skoven henimod en Lysning.

26.

Som 24.

Et Automobil kommer susende. Emil stiger ud tilligemed sine to Sekundanter og sin Læge.

27.

Herrerne gaar samme Vej, som Fritz og hans Sekundanter før gik.

28.

Skovlysningen.

I Skovlysningen.

Fritz i Samtale med de to Sekundanter. Lidt efter ser man Emil komme med begge sine Vidner. Man hilser formelt paa hinanden. Der afmaales de aftalte Skridt. Der er to Pistolkasser, og der trækkes Lod om, hvilken af dem, der skal benyttes. Pistolerne tages ud og lades. Emil og Fritz indtager deres Pladser, og staar lige overfor hinanden. Sekundanterne bortfjerner sig, men gaar ikke ud af Syne. De ældste Sekundanter giver Tegn, og Emil og Fritz hæver deres Pistoler. Begge gaar hver 5 Skridt fremad, giver samtidig Ild. Begge er usaarede; de gaar igen hen paa deres Pladser. Pistolerne lades igen. Ny Kommando. Emil bliver staaende. Fritz gaar fremad. Begge skyder samtidig. Emil vakler tilsyneladende. Sekundanterne iler til. Emil smiler: -Det er intet, kun et Strejfskud, der har gennemboret Ærmet. Emil og Fritz gaar igen hen paa deres Pladser. Pistolerne lades paany. Begge bliver staaende, sigter lidt, Fritz falder. Begge hans Sekundanter og Lægen iler til og bøjer sig ned over ham. Lægen undersøger Skudsåret. Fritz ligger stille uden at røre sig. Emil bliver staaende noget derfra med sine Sekundanter. En af dem gaar hen til den anden Gruppe. Fritz er død. Emil og den anden Sekundant træder noget nærmere hen til dem. Den

33
første Sekundant gaar tilbage til dem. Emil gaar
saa hen til Gruppen omkring Fritz. Han gaar hen
foran Liget, betragter Fritz alvorligt og tager
Hatten af. Efter nogle Sekunders Forløb gaar han
igen hen til sine Sekundanter. Alle tre hilser
og gaar bort.

29.

De tre Herrer kører tilbage i Automobilen, samme
Vej de er kommen.

Femte Afdeling.

30.

Gade.

Tidlig Morgen. Folk paa Vej til deres Forretnin-
ger.

Foran det Hus, som Fritz har beboet.

Christine kommer. Hun ser op til Vinduerne. Rulle-
gardinerne er rullede ned. Hun bliver staaende
lidt uvis. Man ser paa hende, at hun ikke ved
eller forstaar, hvad der er sket. Hun gaar tæt
hen til Gadedøren, som om hun vilde gaa ind, saa
opgiver hun det alligevel, gaar over paa den an-
den Side af Gaden, ser over til Vinduerne og gaar
saa bort igen.

31.

Christines Værelse.

Hun kommer ind, tager Tøjet af, sætter sig i Kar-
napvinduet, tager et Sytøj frem, lader igen Ar-
bejdet hvile, falder hen i bedrøvelige Tanker.
Weiring kommer ind. Først ser hun ham slet ikke.
Han ser paa hende og ryster paa

Saa gaar han hen til hende, siger God Dag til hende, kysser hende paa Panden og spørger: Hvad er der dog i Vejen Barn? Ingenting! Slet ikke noget. Weiring trænger ind paa hende -Hvorfor kan du ikke sige det til mig? Jeg ved jo dog en hel Del. Hun kysser hans Haand og smiler træt. Nu rejser han sig og ser paa Uret. Det er paa højeste Tid at gaa til Prøve. -Bliv du kun siddende Barn. Christine tager igen et Sytøj i Haanden. Weiring vender sig, da han er kommen hen til Døren, og ser bedrøvet paa hende, uden at hun ved af det. Han ryster paa Hovedet. Han staar lidt og tænker sig om, saa faar han pludselig en Idé, som han synes er god, og forlader Værelset.

32.

Foran det Hus, som Fritz har beboet. Gadefærdsel. Weiring kommer, saaledes som han er gaaet hjemme fra; han har Violinkassen i Haanden osv. Han ser op og ned ad Huset, lader ikke til at være helt vis i sin Sag, han betænker sig lidt og gaar saa ind ad Gadedøren. Imidlertid kommer Folk med Kranse (ikke Sørgegæster) de gaar forbi Weiring, der dog ikke lægger Merke til dem. Portieren kommer ud af sit Lukaf. Det er ikke en Herskabsportier, men en Slags bedre Portner. Weiring henvender sig noget genert til ham med et Spørgsmaal. Portneren tror først, at han ikke har forstaaet ham rigtigt. Weiring gentager sit Spørgsmaal.

forstaaet ham rigtigt. Weiring gentager sit Spørgsmaal. Nu gaar der igen sørgekledte Mennesker, som Portieren hilser paa, ind i Huset. Lidt efter kommer der en Dreng med en Krans og spørger Portneren om Besked. Portneren viser op ad Trappen. Weiring begynder at forstaa, hvorledes det hænger sammen, uden dog endnu at ville tro det. Portneren nikker. Weiring spørger igen. Portneren giver ham Oplysninger. Weiring vil vide nærmere Besked. Portneren trækker paa Skuldrene. Der kommer igen Sørgegæster og Kranse. Weiring udspørger igen Portneren, forsøger selv at gætte sig til, hvad der er sket, spørger, Portneren nikker tøvende. En Vogn kører hen foran Døren. Portneren gaar ud for at lukke Vogn døren op. Weiring træder igen ud paa Gaden, men bliver staaende som bedøvet.

33.

Christines Værelse.

Christine sidder som før ved sit Sytøj, men uden at bevæge Fingrene. Døren gaar op, Mizzi træder ind. Christine rejser sig og gaar helt ophidset hen imod hende. -Hvad er der i Vejen? Véd du noget? Hvor er de. Mizzi trækker ligegyldigt paa Skuldrene: - Jeg véd ikke noget. Christine gaar urolig frem og tilbage i Værelset. Mizzi: -Jeg forstaar dig slet ikke. Hvad er der egentlig i Vejen med dig? Christine:

Christine: - Jeg elsker ham! Mizzi: Var dog rolig, Christine! Christine sætter sig igen og stirrer stift hen for sig. Mizzi gaar hen til hende, og siger hjerteligt, at hun selv vil se efter, om Fritz er kommen tilbage. Christine takker hende heftigt. Mizzi afværger det og gaar. Christine sidder igen alene i Karnapen ved Vinduet. Hun ser ned paa Gaden. Weiring kommer ind; først lægger hun slet ikke Mærke til ham. Han bliver staaende lidt og ser fortvivlet paa hende - Hun ved endnu ikke noget. Han stiller Violinkassen fra sig og tager Hat og Frakke af. Nu vender Christine sig om imod ham. Han vender Ansigtet bort fra hende; hun iler hen imod ham, han vender sig nu ogsaa om imod hende og tvinger et Smil frem. Christine spørger: -Er han nu kommen hjem? Har du talt med ham? Weiring: -Nej, han er endnu ikke kommen tilbage. Christine ser mistroisk paa ham. Han smiler igen, klapper hende ligesom spørgende, sætter sig ned og trækker hende ind til sig. Christine var lige ved at føle sig beroliget, men mener straks igen at kunne læse i sin Faders Ansigt, at han ikke har sagt hende alt. Hun bliver ved at trænge ind paa ham med Spørgsmaal. Faderen søger at berolige hende, men forraader stadig sig selv ved sin Ømhed. Endelig kaster hun sig ned for hans Fødder og udbryder: Hvad ved du? Du ved noget. Weiring ryster paa

Hovedet. Saa trykker han hende heftigt ind til sig. Hun river sig løs fra ham og vil styrte ud af Stuen. Han holder hende tilbage. Hun spørger endnu engang: - -Hvad véd du? Sig mig alt! Han trækker paa Skuldren, han véd intet. Hun tror ham ikke mere, styrter hen til Døren. I samme Øjeblik kommer Mizzi og Theodor ind. Theodor er helt sortklædt. Christine farer tilbage, ser fra den ene til den anden. Endelig begynder hun at forstaa. Hun farer hen imod Theodor. -Han er død? Theodor nikker. Christine farer tilbage. Hun kan ikke fatte det. Weiring gaar hen til hende, Christine støder ham fra sig, hun vil vide alt, overvælder Theodor med Spørgsmaal, siger at hun vil se Liget af den Elskede endnu engang. Theodor: - Det er for sent! Christine: - Hvorfor? Theodor: - Han er allerede begravet. Christine er fuldkommen sønderknust, næsten stivnet. De Andre taler til hende. Hun hører slet ikke mere efter dem. Weiring vil tage hende i sine Arme. Hun river sig løs og styrter ud af Stuen. Theodor og de andre staar først uden at røre sig, saa besværges Weiring Theodor og Mizzi at følge efter hende. Mizzi og Theodor styrter ud efter Christine. Weiring gaar hen til Karnapvinduet og ser ned.

34.

Christine løber ned ad Trapperne, ud af Gadedøren, ned ad Gaden, Prateren, langs Aaen til Floden

Floden, indtil hun tilsidst styrter sig i Vandet.

Variierende Slutning fra Side 36:

Man forsøger paa at holde hende tilbage, men forgæves. Hun styrter afsted. Mizzi og Theodor styrter ud efter hende efter en kort, forstenet Pause. Kun Weiring bliver tilbage. Benene nægter ham deres Tjeneste, han synker sammen (eventuelt paa en Stol).

34.

Christine løber ned ad Trappen, hen ad Gaden. Folk ser efter hende. Hun løber hen til Fritz' Hus og op ad Trappen.

35.

Det Værelse, hvor Fritz ligger Lig. Der er Sørgegæster. Christine styrter ind, trænger sig frem og styrter ned ved Kisten.

2. Variation.

Naar Christine ankommer til Sørgehuset, er den døde Fritz allerede blevet bragt bort. Hun kommer ind i det tomme Værelse, løber saa igen bort, ned ad Gaden, hen paa Kirkegaarden. Der kommer hun, ligesom Begravelsen er forbi. Hun møder paa Vejen Ligfølget, der gaar tilbage. Endelig kommer hun hen til Graven, der endnu ikke er kastet til. Der synker hun livløs om.
